

§ 6 Anvisningar för jordfästning efter kremering

Föredragande

biskopsmötets teologiska sekreterare Anna-Kaisa Inkala

Biskop Seppo Häkkinen lade den 4 april 2017 med stöd av 21 kap. 2 § i kyrkoordningen fram ett initiativ om att biskopsmötet skulle precisera förrättningshandbokens anvisningar för jordfästning efter kremering.

I den kristna traditionen brukar man jordfästa den avlidne före en eventuell kremering. Graven är en viloplats före uppståndelsen och livets slutliga fullbordan. Förebilden är Jesu begravning och uppståndelse från de döda. I initiativet sägs att det finns skäl att hålla fast vid den traditionen.

Antalet kremeringar har ökat kraftigt de senaste decennierna i synnerhet i städerna. Statistik från Begravningsverksamhetens centralförbund i Finland visar att man år 2016 för första gången kremerade mer än hälften av de avlidna. Det finns många skäl till att kistbegravningarna har minskat, bland annat en positivare inställning till kremering. Till följd av denna utveckling sker det allt oftare att de närmaste önskar jordfästning först efter kremeringen. De motiverar sitt önskemål i synnerhet med kostnadsskäl och praktiska arrangemang när transportsträckorna blivit längre.

Biskopsmötet har vid sitt möte 13-14.9.2005 godkänt förrättningshandboken Handledning för kyrkliga förrättningar, där det konstateras: "Jordfästningen förrättas före kremeringen. Det finns inget hinder att göra tvärtom, om det finns vägande skäl för det." (Du är med mig. Handledning för kyrkliga förrättningar. Publikationer från evangelisk-lutherska kyrkan i Finland 2006:86). Av handledningen framgår inte tydligt vad som avses med "vägande skäl".

Biskopsmötet har diskuterat saken den 29 maj 2017 och ansett det vara befogat att komplettera de knapphändiga anvisningarna i förrättningshandboken. Biskopsmötet ansåg att preciseringen ska vara kortfattad och innehålla två aspekter. För det första ska de vägande skälen beakta orimliga transportsträckor som föranleds av geografiska avstånd. Det här kan gälla personer som avlidit hemma i Finland eller utomlands. I Finland kan man tvingas till långa transportsträckor till exempel för att obduktioner numera görs på allt färre orter. I vissa fall kan resorna tur och retur bli långa, när den avlidne först ska transporteras till obduktionen, därefter till jordfästningen och slutligen till kremeringen. Personer som dött utomlands transporteras numera ofta till Finland efter kremering. För det andra kan ett vägande skäl vara att förhindra hälsorisker, som till exempel när det är fråga om en kropp som skadats allvarligt i en olycka eller någon som varit avliden länge.

Närmare upplysningar	biskopsmötets teologiska sekreterare Anna-Kaisa Inkala, tfn 050 380 3270
Beslutsförslag	<p>1. Biskopsmötet godkänner följande precisering av anvisningen för jordfästning efter kremering i Handbok för kyrkliga förrättningar:</p> <p>Vägande skäl för kremering före jordfästning kan vara:</p> <ul style="list-style-type: none">a. orimlig transportsträcka till följd av geografiska avståndb. hälsoskälc. andra vägande skäl i enskilda fall. <p>2. Biskopsmötet ger en precisering enligt kläm 1 i fråga om kremering före jordfästning.</p>
Åtgärder	Beslutet för kännedom till domkapitlen och Kyrkostyrelsen.